

ПОВРАЋАЈ ДЕВИЗНОГ НОВЦА ОДУЗЕТОГ НА ЦАРИНИ

Правноснажно решење прекршајног органа којим је утврђена обавеза РС да тужиоцу врати износ од 3.000 евра, незаконито одузетог на граници, има снагу извршне исправе и представља извршни наслов, па је тужилац за враћање девизних средстава требао покренути извршни, а не парнични поступак.

Из образложења: Код тужиоца је дана 24.03.2006. год приликом царинског претреса на граничном прелазу пронађен износ од 18.400 евра који није био пријављен, па су царински органи РС оставили тужиоцу 2.000 евра док су му преостали износ од 16.400 евра привремено одузели о чему су сачинили записник и наведени износ депоновали код НБС Филијале у Новом Саду. Закључком од 30.05.2006. год. Министарство финансија, Сектор за девизну инспекцију је против тужиоца покренуло прекршајни поступак, па је донето решење којим се применом блажег закона обуставља прекршајни поступак против тужиоца у делу који се односи на страни ефективни новац у износу од 3.000 евра (јер је тужилац преко границе могао пренети укупно 5.000 евра, а омогућено му је 2.000 евра) и истим решењем је одређено да се наведени новац врати тужиоцу уплатом на његов девизни рачун, док је тужилац оглашен кривим што је приликом изласка из земље поседовао износ од 13.400 евра, а што је било противно одредбама члана 31 Закона о девизном пословању, те је одређена заштитна мера трајног одузимања износа од 13.400 евра. Тужилац се потом обратио Девизном инспекторату са молбом да му достави наведено решење са клаузулом правноснажности и извршности али исто није добио, па је покренуо актуелну парницу против РС, Министарства финансија, Управе Царина и Девизног инспектората затраживши исплату укупно одузетог новца од 16.400 евра. Првостепеном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца до износа од 3.000 евра за који је утврђено да се без правног основа налази у имовини тужене, док је преко досуђеног, тужбени захтев одбијен. Међутим, другостепени суд је навео да се основано у жалби тужене указује да правноснажно решење прекршајног органа има снагу извршне исправе, због чега тужилац за потраживање износа од 3.000 евра из правноснажног прекршајног решења не може водити парнични поступак из разлога што је чланом 316 Закона о прекршајима(„Службени гласник СРС“ 44/89 и 21/90,11/92 20/93,53/93,28/98 и 55/2004) који је важио у време доношења решења о враћању девизних средстава тужиоцу, прописано да се извршење решења о прекршају у погледу накнаде штете и повраћаја ствари врши по захтеву оштећеног, одн. сопственика ствари, да се принудна наплата накнаде штете одн. повраћаја ствари врши по прописима који важе за извршни поступак, као и да је правноснажно решење о прекршају извршни наслов, због чега је тужилац за враћање девизних средстава требао покренути извршни поступак.

(пресуда Основног суда у Сомбору П 1796/11 од 22.02.2012. год. и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 4303/12 од 15.05.2013. год)